

O BARDO DAS EDADES

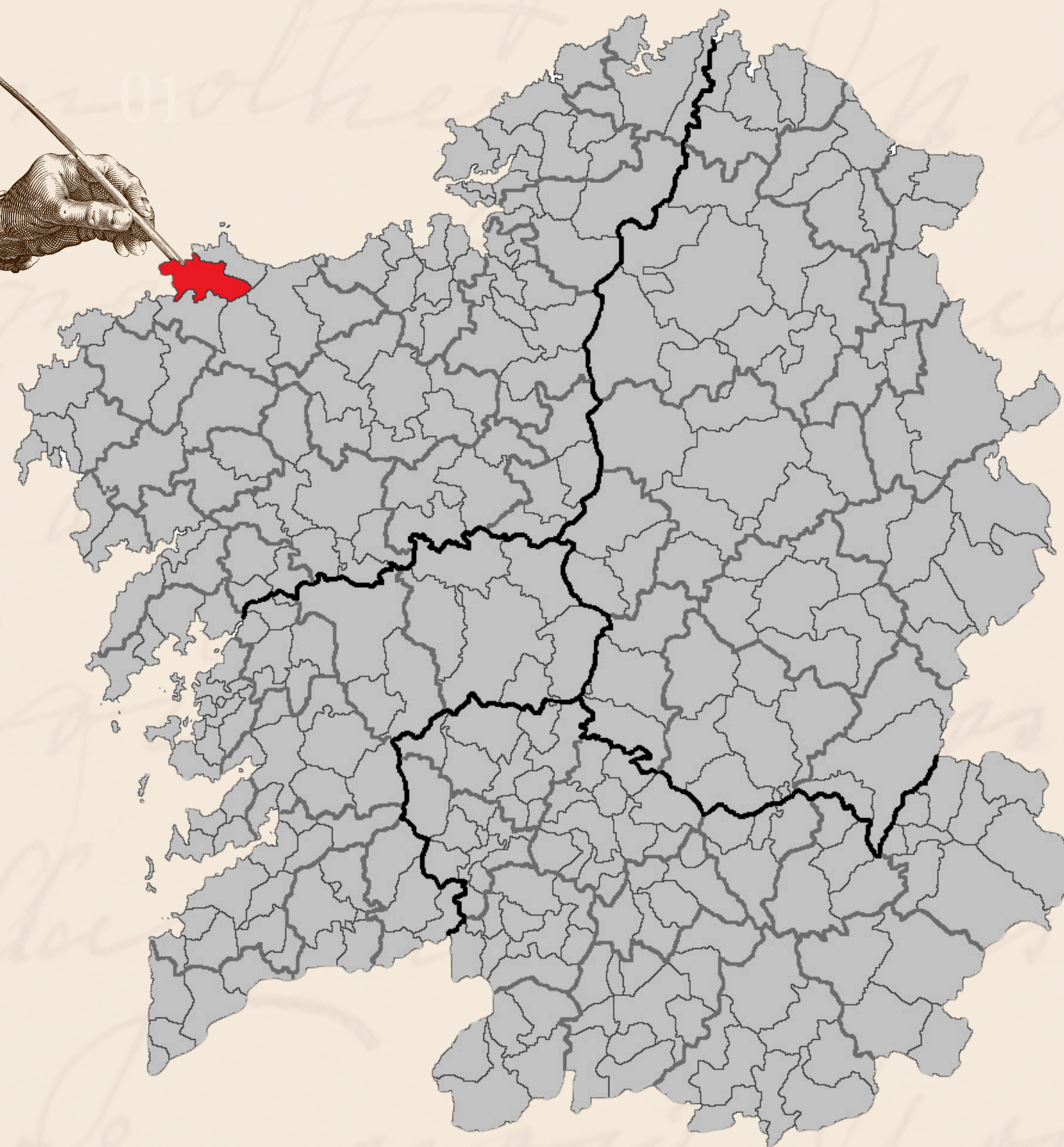
EDUARDO PONDAL

Vera (1º Bach)

ONDE NACEU?

ONDE MORREU?

EDUARDO PONDAL | Draw My Life

EDUARDO PONDAL

Share

DRAW
MY LIFE

Watch on YouTube

17am 131/6

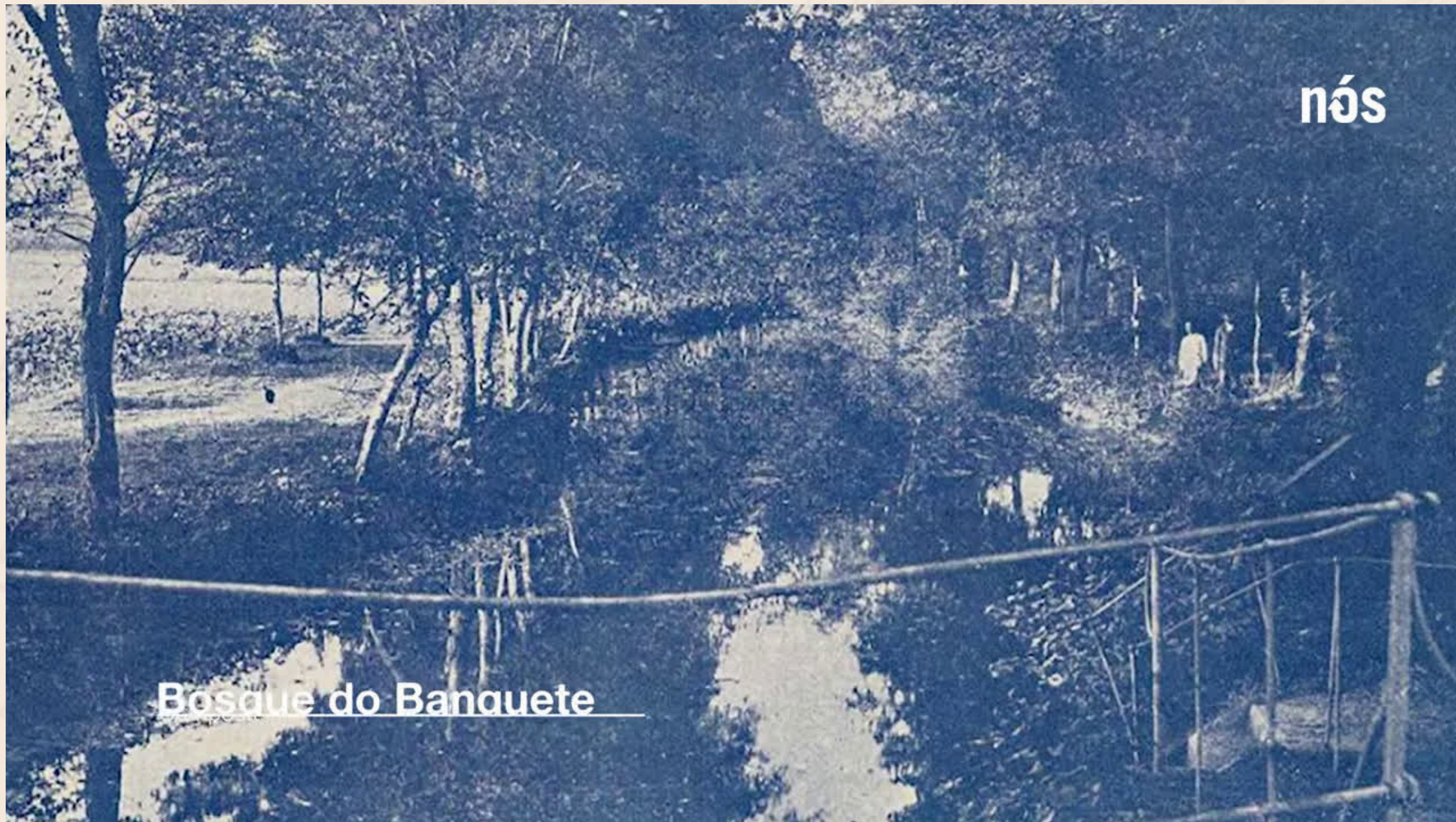
Brindis (#)

pronunciado en el barquito de
caña a bordo el 6 de mayo de 1858

Brindo por quien señores ~~señores~~ ^{la victoria}
muerto mas no vencido dió al tirano
el ilustre varon de alta memoria,
el célebre Catón republicano:
De nuestra idea a la futura gloria:
y brindo por el pueblo soberano!
y a quien acate libre como el viento
el vuelo del humano pensamiento.

Oye, oh pueblo, sectario de una idea
berdecida por Dios—oid hermanos: #
No abandonéis el campo de patria #
Todos sois en la tierra soberanos: hec
Ya sonpe nuestra aurora y centellea
y ha quemado la frente a los tiranos;
que cobardes les ciega y les asusta
el resplandor de la verdad augusta.

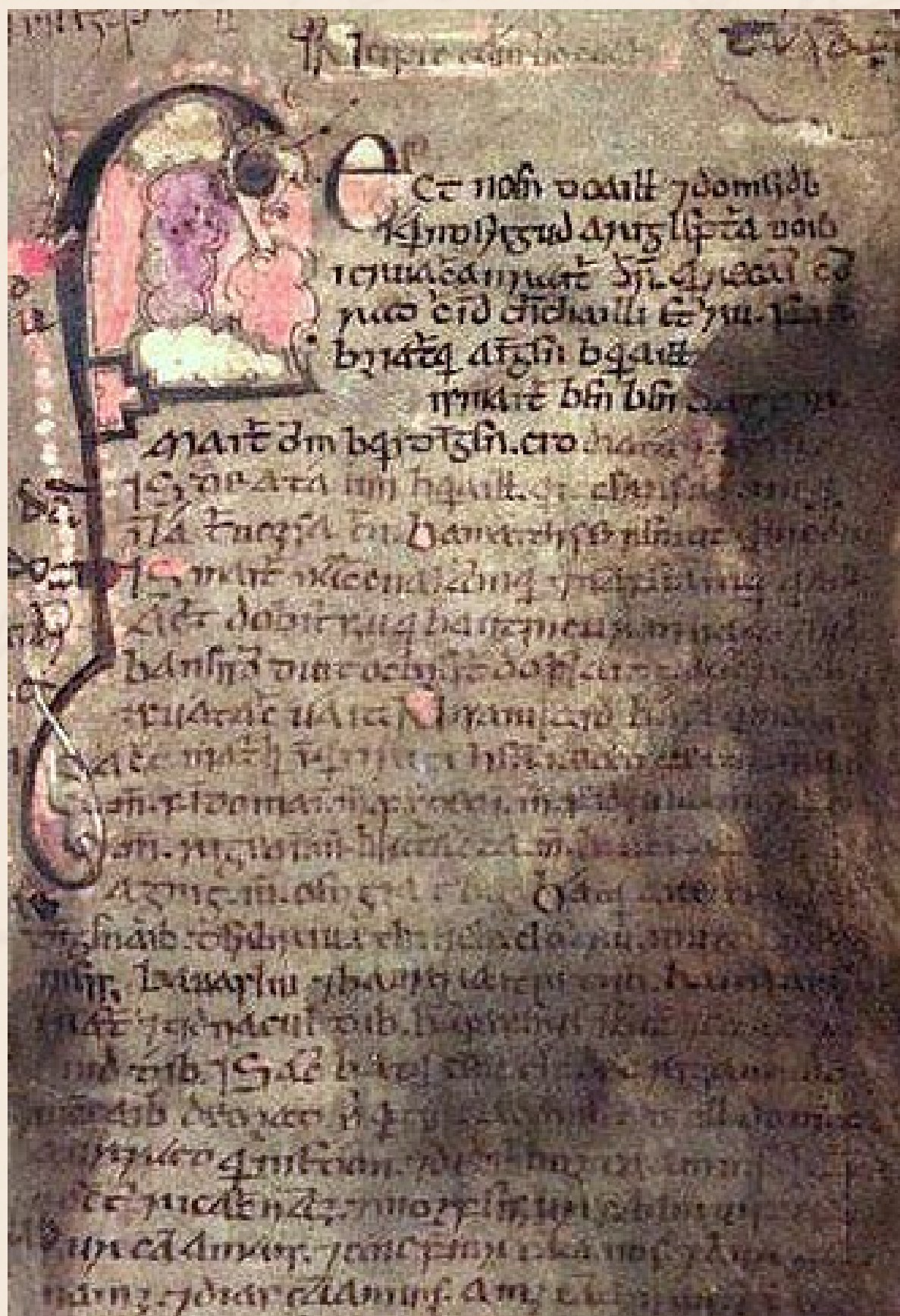

Bosque do Banquete

nós

QUE É O CELTISMO?

LEABHAR GABHÁLA LIBRO DAS CONQUISTAS DE IRLANDA ENTRE OS ANOS 800 E 1200

GAEDEL GLAS – SCOTTA – GALLAECIA – BREOGÁN – BRIGANTIVM – ITH – TORRE DE HÉRCULES

LEABHAR GABHÁLA LIBRO DAS CONQUISTAS DE IRLANDA

Da Historia dos Celtas dende a Diáspora das Nacións ata a Chegada a Irlanda:

Neste libro sitúase a orixe dos celtas gaélicos como descendentes do **rei Féníus Farsaid**, un dos setenta e dous próceres que construíron a **Torre de Babel**.

A lingua irlandesa nace cando o seu avó **Gaedel Glas** a toma como unha das setenta e dúas linguas nas que se divide o mundo coa caída da torre.

Este únese a **Scotta**, filla do faraón de Exipto, comezan un éxodo de catrocentos corenta e catro anos, chegando ó final deles a **Gallaecia**.

Un dos seus descendentes, **Breogán**, funda alí a cidade de **Brigantium** e nela constrúe unha torre dende a que o seu fillo **Ith** podía ver Irlanda. Trátase da **Torre de Hércules**.

Este mito permanece na cultura galega, formando parte da identidade galega, e está presente no Himno nacional, no que se lle chama a Galiza a Nación de Breogán.

1890

Quero un himno que "con obxecto de
que, a maneira da Marcha Real,
Marsellesa, etc., sexa cantado en toda
a Galiza co entusiasmo que desperta
no ánimo o Sentimento da patria"

Escrebirei
Os Pinos

Pero...non se estreou ata o 20 de decembro 1907 na Habana no Centro Gallego de La Habana

PARA AMPLIAR INFORMACIÓN SOBRE O CENTRO GALEGO DA HABANA:

**[HTTPS:// CONSELLODACULTURA.GAL/ ESPECIAIS/ HISTORIA
S-DE-IDA-E-VOLTA/ DETALLE.PHP?E=7099&c=7529](https://conselloedacultura.gal/especiais/historias-de-ida-e-volta/detalle.php?e=7099&c=7529)**

Os PINOS

FOI PROIBIDO DURANTE A DITADURA, SÓ SE PODÍA CANTAR NO EXILIO

EN 1975, MENTRES TIÑAN LUGAR UNS ACTOS FOLCLÓRICOS NA FESTA DO APÓSTOLO, A XENTE COMEZOU A SE ERGUER DAS CADEIRAS PARA ENTOALO. AO ANO SEGUINTE INSTAUROUSE ESTE COSTUME DE XEITO DEFINITIVO NA PRAZA DA QUINTANA

Os PINOS

**A PRIMEIRA GRAVACIÓN DA QUE SE TEN CONSTANCIA REALIZOUNA O CORO
CANTIGAS E ATURUXOS DE LUGO O 19 DE NOVEMBRO DE 1918.**

**EN 2002 MARÍA PILAR VEIGA GONZÁLEZ, NETA DE PASCUAL VEIGA, ENTREGOU Á
REAL ACADEMIA GALEGA A PARTITURA ORIXINAL DO HIMNO XUNTO CON OUTROS
DOCUMENTOS RELACIONADOS CO COMPOSITOR MINDONIENSE, QUE A FAMILIA
CONSERVABA NA ARXENTINA.**

¿QUÉ DIN OS RUMOROSOS
NA COSTA VERDECENTE
AO RAI O TRANSPARENTE
DO PRÁCIDO LUAR?

¿QUÉ DIN AS ALTAS COPAS
DE ESCURO ARUME ARPADO
CO SEU BEN COMPASADO
MONÓTONO FUNGAR?

DO TEU VERDOR CINGUIDO
E DE BENIGNOS ASTROS
CONFÍN DOS VERDES CASTROS
E VALEROSO CHAN,
NON DES A ESQUECEMENTO
DA INXURIA O RUDO ENCONO;
DESPERTA DO TEU SONO
FOGAR DE BREOGÁN.

OS BOS E XENEROSOS
A NOSA VOZ ENTENDEN
E CON ARROUBO ATENDEN
O NOSO RONCO SON,
MAIS SÓO OS IÑORANTES
E FÉRIDOS E DUROS,
IMBÉCILES E ESCUROS
NON NOS ENTENDEN, NON.

OS TEMPOS SON CHEGADOS
DOS BARDOS DAS EDADES
QUE AS VOSAS VAGUEDADES
CUMPRIDO FIN TERÁN;
POIS, DONDE QUER, XIGANTE
A NOSA VOZ PREGOA
A REDENZÓN DA BOA
NAZÓN DE BREOGÁN.

POR QUE LLE CHAMABAN O BARDO?

**É O POETA ELIXIDO PARA CANTAR AS GLORIAS
PASADAS DOS GALEGOS E GUIALOS CARA UN FUTURO
ESPERANZADOR QUE DEBÍA CONQUISTARSE CO
ESFORZO DE TODOS POR IMITAR OS HEROES DE
TEMPOS PASADOS, SAÍNDO DUN PRESENTE DE PAÍS
" DURMIDO " E COLONIZADO.**

PÁXINA 334

CREAR UNHA POESÍA CON INTENCIÓN **PATRIÓTICA**
ÉPICA – TON CULTO – SERIA – PRESTIXIOSA

“Destesme unha lingua de ferro,
devólvovos unha lingua de ouro”

INICIADOR DA ESCOLA FORMALISTA

FALA DOS
LABREGOS

MODELO DA
ÉPICA CLÁSICA

MODELO DA ÉPICA
DE CAMOES

INICIADOR DA ESCOLA FORMALISTA

MISTÉRIO E ENSOÑO

MÉTRICA RENACENTISTA
(SONETOS)

Garabullos e toxos a queimarse no lume,
na garmalleira un pote donde ferve o xantar;
longaínzas e androllas penduradas no cume
do caínzo; unha dona branco liño a fiar.

Un neno que lle proien os olliños co fume
namentras aconchea as muchicas do lar;
un falar amodiño, como que di un queixume
d-un velliño tulleito que s-está pra quentar.

Tras dos tizóns, sen medo a se queimar, o gato
deitado; canta un grilo metido no burato
que ten entr-a quentura das pedras da lareira.

Inquedo pol-a nai brúa un xato vermello
mais, logo resiñado, dentro do seu cortello,
come unha presa d-herba que ten na cambeleira.

GALIZA
HEROICA E
IDEAL NUN
PASADO
AFASTADO

ESTILO DE PONDAL

INTERPRETACIÓN SIMBÓLICA DA NATUREZA EN CLAVE HEROICA

HUMANIZACIÓN DA PAISAXE GALEGA

EMPREGO DA DICOTOMÍA FORZA-FEBLEZA

EMPREGO DE EPÍTETOS

PINOS-RUMOROSOS

O SUBLIME - O BARDO

ESTILO DE PONDAL

MARCADA INTENSIÓN ÉTICA

ORACIÓNS ASERTIVAS

SEGUE O CRITERIO DA SONORIDADE E EUFONÍA

ESDRÚXULAS PARA DAR ROTUNDIDADE

AGUDAS PARA AMOSAR CLARIDADE E RESOLUSIÓN

ESTILO DE PONDAL

IDENTIFICA:

PASADO CO MASCULINO

PRESENTE CO FEMININO

EN QUEIXUME DOS PINOS:

OS HOMES SON PRIMITIVOS, BRAVOS, FÉRREOS, DUROS

AS MULLERES SON SÍMBOLO DO DOCE, DO BRANDO, DO SERVIL

A LINGUA DE PONDAL

PARTE DO GALEGO DE BERGANTIÑOS (BLOQUE OCCIDENTAL)

DEPURACIÓN DE ENXEBRISMOS

INCORPORACIÓN DE CULTISMOS

ELIMINACIÓN DE CASTELANISMOS

PREFERENCIA DA TERMINACIÓN -ZÓN (CANZÓN)

OBRAS

1º ETAPA

(1854-1868)

PREDOMINIO DO ROMANTICISMO

OS EOAS

O POEMA A CAMPANA DE ANLLÓNS

2º ETAPA

(1867-1886)

REGIONALISMO E A COVA CÉLTICA

RUMORES DOS PINOS

QUEIXUMES DOS PINOS

Os EOAS

POEMA ÉPICO
(LONGO)

CONSTITÚE A NOSA
EPOPEA NACIONAL

CONSOLIDACIÓN DO GALEGO COMO VEHÍCULO DE CULTURA

PÁXINA 337